Prima instanță: Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni (Judecător: C.Crețu)
Dosarul nr. 2ac-356/23
2-21034876-02-2ac-14062023

D E C I Z I E

29 noiembrie 2023 *****

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii de Apel Chișinău

în componenţă:
Președintele ședinței, judecătorul Ana Panov
Judecătorii Angela Braga și Viorica Mihaila
Grefierul: Irina Pîntea

examinând în ședință de judecată publică cererea de apel declarată de SRL „Euroalun", Perjan Alexandr,

în cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Aflogen" împotriva SRL „Euroalun", Perjan Alexandr cu privire la încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva hotărârii din 09 martie 2023 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni,

c o n s t a t ă:

La data de 09 martie 2021 reclamantul SRL „Aflogen", reprezentat de avocatul Bortă Ghenadie s-a adresat în instanța de judecată cu cerere către SRL „Euroalun" și Perjan Alexandr, cu privire la încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, prin contractul de furnizare nr. C-09-02-2020PF din 27 februarie 2020, SRL „Aflogen” s-a obligat să vândă SRL „Euroalun” produse petroliere, iar ultimul să achite prețul pentru marfa primită. Pe parcursul anului 2020 SRL „Euroalun” a primit produse petroliere, fapt confirmat prin Actul de verificare şi facturile fiscale. Însă, pentru marfa recepționată SRL „Euroalun” a achitat prețul parțial.

Invocă reclamantul că, conform pct. 6.1 din contract şi acordului de fidejusiune din 27.02.2020, fidejusorul Perjan Alexandr va răspunde solidar cu cumpărătorul pentru obligațiile contractuale ale acestuia faţă de vânzător. De asemenea, prin Acordul de fidejusiune din 27.02.2020 persoana fizică Perjan Alexandr s-a obligat să execute integral obligațiile ce reies din contractul de furnizare nr. C-09-02-2020PF din 27 februarie 2020.

Susține SRL „Aflogen” că, conform pct. 3 din acordul de fidejusiune, fidejusorul poartă răspundere solidară cu debitorul în fața creditorului în caz de nerespectare de către debitor a obligațiilor ce reies din contract şi se obligă să achite creditorului prețul produselor cumpărate, penalitățile, să compenseze alte daune cauzate creditorului.

Menționează reclamantul că, în repetate rânduri a solicitat achitarea datoriei, efectuând în acest sens o serie de acțiuni concrete: convorbiri telefonice, discuții, somații.

Comunică că, la data de 23 decembrie 2020 pârâtului SRL „Euroalun” şi pârâtului Perjan Alexandr le-a fost remisă câte o ultimă reclamație prin care s-a solicitat achitarea integrală a sumei datorate ce constituie 63 326, 35 lei. Reclamația a fost recepționată de SRL „Euroalun” la data de 30 decembrie 2020, iar Perjan Alexandr nu a ridicat reclamația de la oficiul poștal. Cu toate acestea, SRL „Euroalun” a achitat doar suma de 10 000 lei. Astfel, la data de 26 februarie 2021 datoria SRL „Euroalun” față de SRL „Aflogen” constituie suma de 53 326, 35 lei.

Notează că, potrivit pct. 3.3 şi 3.4 din contractul de furnizare nr. C-09-02-2020PF din 27 februarie 2020, în cazurile când părțile vor conveni, produsele petroliere pot fi furnizate în credit. Achitarea lor, în acest caz, va avea loc în cel mult 7 zile bancare din data facturării. În caz de neachitare în termenul prevăzut de contract, cumpărătorul va fi nevoit să achite penalități în valoare de 0, 5% din valoarea mărfii pentru fiecare zi de întârziere. Astfel, de la pârâți în mod solidar urmează a fi încasată şi penalitatea contractuală în sumă de 59 794, 34 lei,

calculată de la data scadenței ultimelor facturi fiscale, - 10 septembrie 2020 şi până la data de 19.02.2021.

Mai relevă SRL „Aflogen” că, pârâtul urmează să achite şi cheltuielile judiciare suportate, ce se compun din cheltuielile de asistență juridică în sumă de 3 500 lei şi taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 3 393, 62 lei.

Solicită reclamanta încasarea în mod solidar din contul pîrîților SRL „Euroalun”, Perjan Alexandr a datoriei în sumă de 53 326, 35 lei, penalitatea contractuală în sumă de 59 794, 34 lei, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 3 500 lei şi taxa de stat achitată la depunerea acţiunii în sumă de 3 393, 62 lei.

Prin cererea de concretizare a cerințelor din 15 aprilie 2022, în legătură cu faptul că după depunerea acțiunii, în instanța de judecată, pîrîtul SRL ”Euroalun” a achitat datoria integral, reclamantul a solicitat încasarea în mod solidar din contul SRL „Euroalun” și Perjan Alexandr în beneficiul SRL „Aflogen” suma de 59 794, 34 lei, ce constituie penalitatea contractuală, suma de 3393,62 lei ce constituie cheltuielile de judecată compusă din taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată și cheltuieli pentru asistența juridică în sumă de 3500 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 09 martie 2023, cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Aflogen” împotriva SRL „Euroalun”, Perjan Alexandr cu privire la încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată a fost admisă integral.

S-a încasat în mod solidar din contul SRL „Euroalun” și Perjan Alexandr în beneficiul SRL „Aflogen” suma de 59 794, 34 lei, ce constituie penalitatea contractuală și suma de 6 893, 62 lei ce constituie cheltuielile de judecată compusă din taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată și cheltuieli pentru asistența juridică, iar în total suma de 66 687, 96 lei.

La data de 27 martie 2023, SRL „Euroalun” și Perjan Alexandr, au declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni din 09 martie 2023, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă integral.

În motivarea cererii de apel apelanții au menționat că, instanţa de fond a examinat pricina civilă neobiectiv, unilateral, fără a constata corect circumstanţele adevărate a cauzei şi fără a se expune în hotărârea contestată asupra probelor prezentate de către apelanți în materialele cauzei pentru confirmarea temeiniciei pretențiilor înaintate.

Reiterează că, instanţa de fond a încălcat prevederile art. 239 CPC care stipulează că hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată, precum şi prevederile art. 130 alin. (1)-(4) CPC, care stipulează că, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea pricinii. Ca rezultat al aprecierii probelor, instanţa judecătorească este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe şi respingerea altor probe, precum şi argumentarea preferinței unor probe față de altele.

Susțin apelanții că, cauza a fost examinată în fond de către judecătorul Constantin Creţu, care la data de 09 martie 2023 a emis dispozitivul hotărârii atacate. Deşi cauza a fost nemijlocit examinată de judecătorul Creţu Constantin, hotărârea motivată a fost întocmită şi semnată de judecătorul Corina Albu. Normele Codului de procedură civilă nu prevăd posibilitate ca hotărârea motivată să fie emisă de alt judecător decât acela care a examinat cauza în fond. La caz, chiar dacă prin Hotărârea Plenului CSM nr.79/4 din 16 martie 2023 s-a acceptat cererea de demisie a judecătorului Creţu Constantin, Consiliul Superior al Magistraturii urma să prevadă procedura de predare a dosarelor deja examinate. Nu este clar în ce temei legal anume judecătorul Corina Albu a motivat hotărârea şi nu alt judecător din cadrul Judecătoriei Hînceşti sediul Ialoveni şi cum acest judecător a motivat hotărârea dacă nu a cercetat nemijlocit dosarul. Astfel, la emiterea hotărârii Judecătoriei Hânceşti sediul Ialoveni din 09 martie 2023 au fost încălcate normele imperative ale art. 25 alin. (1) Cod de procedură civilă, care stabilesc că, instanţa trebuie să cerceteze direct şi nemijlocit probele, să asculte explicațiile părților şi intervenienților, depozițiile martorilor, concluziile expertului, consultațiile şi explicațiile specialistului, să ia cunoştinţă de înscrisuri, să cerceteze probele materiale, să audieze înregistrările audio şi să vizioneze înregistrările video, să emită hotărârea numai în temeiul circumstanțelor constatate şi al probelor cercetate şi verificate în şedinţă de judecată.

Consideră apelanții că, instanța de fond în mod eronat a aplicat normele de drept material. Astfel, conform prevederilor art. 949 alin. (3) Cod civil, în cazul în care a primit executarea, creditorul poate cere plata penalității numai dacă şi-a rezervat expres acest drept la primirea executării.

Precizează că, pentru marfa recepționată, SRL „Euroalun" a achitat prețul integral, fapt confirmat prin ordinele de plată nr. 74 din 19 februarie 2021 şi nr.124 din 06 aprilie 2021, precum şi Actul de verificare a decontărilor la situaţia din 19 aprilie 2021. După primirea ultimei tranșe de 43 326, 35 lei la data de 06 aprilie 2021 intimatul nu şi-a rezervat dreptul de a cere plata penalităților, ori, în şedinţă de judecată a recunoscut că datoria de bază a apelantului este stinsă. Astfel, prin prisma prevederilor art. 949 alin. (3) Cod civil, la moment intimatul nu poate solicita încasarea penalităților.

Mai subliniază apelanții că, conform prevederilor art. 953 alin. (1) Cod civil, în cazuri excepționale, luându-se în considerare toate împrejurările, instanţa de judecată poate dispune, la cererea debitorului, reducerea penalității disproporționat de mari. La reducerea penalității, trebuie să se țină cont nu numai de interesele patrimoniale, ci şi de alte interese, ocrotite prin lege, ale creditorului. La caz, mărimea penalităților este disproporționat de mare în coraport cu datoria de bază. De fapt, în beneficiul intimatului a fost încasată penalitatea în mărime mai mare decât datoria de bază, ceea ce este inechitabil.

Afirmă apelanții că, sarcina instanţei a constat în aprecierea adecvată a coraportului dintre mărimea penalității stabilite şi mărimea prejudiciului real suportat. Mărimea penalității încasate de instanţa de fond nu corespunde mărimii prejudiciului real suportat de către intimat. Mărimea penalităților este disproporționată şi de mărimea dobânzilor legale de întârziere stabilită de art. 942 Cod civil. Totodată, imposibilitatea achitării datoriei este condiționată de situaţia financiară dificilă a apelantului legată de măsurile anti-COVID-19 impuse pe teritoriul mai multor state europene în anul 2021 când s-a format datoria.

În conformitate cu prevederile art. 362 alin. (1) CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

În această ordine de idei, Colegiul civil conchide că potrivit materialelor cauzei, la 09 martie 2023, Judecătoria Hâncești, sediul Ialoveni, a pronunțat dispozitivul hotărârii, astfel, instanţa de apel conchide apelul declarat la 27 martie 2023, ca fiind depus în termenul legal.

În ședința de judecată stabilită în instanța de apel, reprezentantul apelanților SRL „Euroalun” și Perjan Alexandr, - avocatul Beruceașvili Andrei nu s-a prezentat, deși a fost citat legal.

Reprezentantul intimatului SRL „Aflogen”, fiind citat legal, avocatul Bortă Ghenadie, în ședința de judecată nu s-a prezentat, a depus cerere de examinare a cauzei în lipsa sa.

Prin urmare, în temeiul art.379 al.(2) CPC, Colegiul civil a dispus examinarea cauzei în absența părților citate legal.

Studiind cererea de apel şi materialele cauzei, Colegiul civil consideră că apelul declarat de SRL „Euroalun” și Perjan Alexandr, urmează a fi respins, cu menținerea hotărârii instanţei de fond din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 385 lit. a) Cod de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept: să respingă apelul şi să mențină hotărârea primei instanțe.

Conform prevederilor art.118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Articolul 130 alin.(1) CPC statuează că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

În temeiul art. 240 alin.(1) CPC, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanță pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

Potrivit dispoziţiilor art.373 alin. (1), (2), (3), (5) CPC, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă.

În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces.

În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi,

instanţa de apel se pronunţă în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanţă.

Concomitent, instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Astfel, prevederile legale enunţate în mod expres obligă instanţa de apel să verifice circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Din conţinutul celor relatate Colegiul reţine că sarcina instanţei de apel derivă reieşind din dispoziţiile art.373 alin. (1), (2), (3), (5) CPC, în condiţiile în care instanţa de fond a soluţionat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acţiunii în raport cu concluziile reţinute de către aceasta.

Colegiul Civil reţine că instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare. (Hirro Balani c. Spaniei, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

Instanța de apel constată că obiectul prezentei cereri de chemare în judecată constituie încasarea sumei penalităților din contul SRL „Euroalun” și Perjan Alexandr, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Examinând cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Aflogen” instanța de fond a admis acțiunea integral ca fiind întemeiată.

Verificând legalitatea hotărârii primei instanțe în raport cu prevederile aplicabile la caz şi criticile aduse în apel, instanţa de apel constată că instanţa de judecată ierarhic inferioară, corect a ajuns la concluzia temeiniciei integrale a cerințelor reclamantului SRL „Aflogen”.

La această concluzie instanța de apel a ajuns din următoarele considerente.

Actele cauzei certifică faptul că, la 27 februarie 2020, între SRL „Aflogen” în calitate de vânzător şi „Euroalun” S.R.L., în persoana directorului Perjan Alexandr, denumit fidejusor, în calitate de cumpărător, a fost încheiat contractul de furnizare nr. C-09-02-2020PF, conform căruia vînzătorul s-a obligat să vîndă, iar cumpărătorul s-a obligat să cumpere produse petroliere în cantitățile solicitate, la prețurile stabilite în contract.

Potrivit pct. 6.1 al contractului indicat, termenul acestuia a fost stabilit de

părţi pentru 5 ani, începând cu 27 februarie 2020.

În aceeași zi, a fost încheiat şi acordul de fidejusiune conform căruia, SRL „Aflogen” în calitate de creditor şi persoana fizică Perjan Alexandr în calitate de fidejusor, potrivit căruia ultimul s-a obligat față de creditor să execute integral obligațiile ce reies din contractul de furnizare nr. C-09-02-2020PF din 27.02.2020, astfel purtând răspundere solidară cu debitorul în faţa creditorului în caz de nerespectare a obligațiilor contractuale.

S-a mai constatat că, conform facturilor fiscale nr. AAJ nr. 7291360 din 31.07.2020; AAJ nr. 7291361 din 31.07.2020; AAJ nr. 7291491 din 31.08.2020 şi AAJ nr. 7291492 din 31.08.2020, SRL „Aflogen” a livrat către SRL „Euroalun” mărfuri petroliere în valoare totală de 54 577, 50 lei.

Conform Actului de verificare reciprocă a decontărilor dintre SRL „Aflogen” şi SRL „Euroalun” la 19 februarie 2021, se înregistrează datorii în sumă de 53 326, 35 lei.

La data de 09 martie 2021 reclamantul SRL „Aflogen”, reprezentat de avocatul Bortă Ghenadie s-a adresat în instanța de judecată cu cerere către SRL „Euroalun” și Perjan Alexandr, cu privire la încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Potrivit ordinelor de plată nr. 74 din 19 februarie 2021 şi nr. 124 din 6 aprilie 2021, se confirmă faptul achitării de către SRL „Euroalun” în beneficiul SRL „Aflogen” datoria în sumă de 53 326, 35 lei.

Totodată, conform Actului de verificare a decontărilor între întreprinderi şi de la 1 ianuarie 2021 până la 19 aprilie 2021, datoria SRL „Euroalun” către SRL „Aflogen” la data 19 aprilie 2021, constituie 0, 00 lei.

Conform art. 9 Cod Civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar:

a) din contracte şi din alte acte juridice;

b) din acte emise de o autoritate publică, prevăzute de lege drept temei al apariţiei drepturilor şi obligaţiilor civile;

c) din hotărâre judecătorească în care sînt stabilite drepturi şi obligaţii;

d) în urma creării şi dobândirii de bunuri în temeiuri neinterzise de lege;

e) în urma elaborării obiectelor de proprietate intelectuală;

f) în urma cauzării de prejudicii unei alte persoane;

g) în urma îmbogățirii fără justă cauză;

h) în urma altor fapte ale persoanelor fizice şi juridice şi a unor evenimente de care legea leagă apariţia unor efecte juridice în materie civilă.

În baza art. 775 alin. (1) Cod civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi stingerii obligaţiei.

Art. 858 alin (1) și (2) Cod civil, stipulează că temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii. Obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.

Potrivit art. 1108 alin. (1) Cod civil, prin contractul de vânzare-cumpărare, o parte (vânzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părţi (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul şi să plătească preţul convenit.

Conform art. 1628 alin. (2) Cod civil, fidejusiunea este obligaţia garantului (fidejusorul) asumată în folosul unui creditor cu scopul de a garanta obligaţia pe care debitorul o datorează creditorului (obligaţia garantată) şi care apare şi devine scadentă doar dacă apare şi devine scadentă obligaţia garantată.

În conformitate cu prevederile art. 1637 alin. (1) Codul civil, obligaţia fidejusorului apare şi devine scadentă doar în măsură în care apare şi devine scadentă obligaţia debitorului față de creditor.

În temeiul art. 947 alin. (1) - (3), (5) Cod civil, clauza penală este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). Penalitatea poate fi stipulată în mărime fixă sau sub forma unei cote din valoarea obligației garantate prin clauza penală sau a părţii neexecutate, inclusiv sub forma unei dobânzi de întârziere. Debitorul nu este obligat să plătească penalitatea în cazul în care neexecutarea obligației este justificată.

În corespundere cu dispozițiile art. 949 alin. (2) Cod civil, creditorul are dreptul să pretindă repararea prejudiciului în partea neacoperită prin penalitate (clauză penală inclusivă). În cazurile prevăzute de lege sau contract, creditorul poate cere sau despăgubiri, sau penalitate (clauză penală alternativă), poate cere repararea prejudiciului peste penalitate (clauză penală punitivă) sau poate cere doar penalitate (clauză penală exclusivă). Alin. (3) stabileşte că, în cazul în care a primit executarea, creditorul poate cere plata penalității numai dacă şi-a rezervat expres acest drept la primirea executării.

Colegiul civil reține că, conform pct. 3.2 al contractului din 27 februarie 2020, achitarea produselor petroliere va avea loc în avans. In momentul primirii produselor petroliere, cumpărătorul va transmite vânzătorului copia dispoziției de plată.

Instanța de apel atestă, că la data de 09 martie 2021 reclamantul SRL „Aflogen" s-a adresat cu prezenta cerere de chemare în judecată, solicitînd încasarea de la pîrît a datoriei în sumă de 53 326,35 lei, confirmată prin actele cauzei, inclusiv Actul de verificare reciprocă a decontărilor dintre SRL „Aflogen" şi SRL „Euroalun" din 19 februarie 2021, din care rezultă datoria pîrîtului în sumă de 53 326, 35 lei.

Reieșind din faptul achitării datoriei de către pîrît, prin cererea de concretizare a cerințelor din 15 aprilie 2022, în legătură cu faptul că după depunerea acțiunii, în instanța de judecată, pîrîtul SRL "Euroalun" a achitat datoria integral, reclamantul a solicitat încasarea în mod solidar din contul SRL „Euroalun" și Perjan Alexandr în beneficiul SRL „Aflogen" suma de 59 794, 34 lei, ce constituie penalitatea contractuală.

Colegiul civil consideră justă soluția instanței de fond cu privire la încasarea în mod solidar din contul SRL „Euroalun" și Perjan Alexandr în beneficiul SRL „Aflogen" suma de 59 794, 34 lei, ce constituie penalitatea contractuală.

Așadar, conform pct. 3.4 din contractul încheiat între părți, în caz de neachitare în termenul prevăzut în contract, cumpărătorul va fi nevoit să achite penalități în valoare de 0, 5 % din valoarea mărfii, pentru fiecare zi de întârziere.

S-a constatat că, condiţiile contractuale au fost negociate între părțile contractante, fapt ce se confirmă prin semnăturile aplicate în dispozitivul contractului or, careva obiecții nu au fost constatate.

Respectiv, în temeiul raporturilor contractuale din 27 februarie 2020, reclamantul pretinde la suma de 59 794, 34, cu titlu de penalitate, calculată pentru perioada de timp 10 septembrie 2020 până la 19 februarie 2021, ca urmare a neexecutării obligațiunilor asumate la încheierea contractului nr. C-09-02-2020PF din 27 februarie 2020.

Instanța de apel consideră corectă concluzia instanței de fond că, la caz, sunt întrunite condițiile pentru admiterea pretențiilor cu privire la încasarea penalității în mărime de 59 794, 34 lei, depuse de către SRL „Aflogen", or, acesta şi-a rezervat expres dreptul de a solicita încasarea penalității prin contractul semnat precum şi s-a adresat cu cerere de încasare a penalității anterior de a fi achitată

integral datoria contractuală, în mărime de 53 326, 35 lei, de către societatea pârâtă, fapt confirmat prin actele de verificare reciprocă semnate şi ștampilate de ambele părţi.

Totodată, Colegiul civil reiterează că și în reclamația din 22 decembrie 2020, expediată în adresa SRL ”Euroalun” și Perjan Alexandr, reclamantul SRL ”Aflogen” a solicitat pîrîților achitarea integrală a sumei datorate în mărime de 63326,35 lei pînă la data de 06 ianuarie 2020, în caz contrar și-au asumat dreptul de a-se adresa în instanța de judecată cu solicitarea inclusiv a penalității contractuale, precum și a cheltuielilor de judecată.

Prin urmare, se resping afirmațiile apelantului, precum că, după primirea ultimei tranșe de 43 326, 35 lei la data de 06 aprilie 2021 intimatul nu şi-a rezervat dreptul de a cere plata penalităților, ori, în şedinţă de judecată a recunoscut că datoria de bază a apelantului este stinsă, ca fiind declarative și neîntemeiate.

Nu poate fi reținut de către instanța de apel argumentul apelanților precum că, mărimea penalităților solicitate este disproporționat de mare în raport cu datoria de bază şi nu corespunde prejudiciului real suportat de către reclamant, ori, în acest sens nu au fost prezentate careva probe care ar dovedi cele invocate.

Colegiul civil constată că, argumentele invocate în cererea de apel, au fost deja supuse examinării şi aprecierii juste de către instanţa de fond, fiindu-le oferite concluziile de rigoare, iar actele normative vizate au fost interpretate şi aplicate elocvent de instanţa de fond prin prisma circumstanţelor importante ale pricinii. Instanţa de apel notează că, apelanții nu au invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării netemeiniciei hotărârii instanţei de fond.

De altfel, se reține că, judecătorul nu trebuie să răspundă în mod separat fiecărui argument, fiecărei nuanțe date de părţi textelor pe care şi-au întemeiat argumentele, or, deși Curtea Europeană acordă o atenţie deosebită respectării de către instanţe a obligaţiei de a examina problemele ridicate de către părți ca o garanţie a respectării dreptului la un proces echitabil, totuşi, în jurisprudența sa s-a reţinut în mod constant faptul că „Art. 6 par. 1 din Convenţie obligă tribunalele să-şi motiveze deciziile, dar nu se poate cere să dea un răspuns detaliat la fiecare argument” - Hotărârea *Ruiz Torija contra Spaniei.*

Mai mult, reieșind din principiul disponibilității părților în procesul civil și în virtutea prevederilor art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care indică expres că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel, Colegiul

judiciar a constatat cu certitudine că apelantul în cererea de apel nu a putut confirma prin probe circumstanțele pe care le invocă drept temei de admitere a cererii de apel.

În consecință, instanţa de apel, prin prisma jurisprudenței CEDO şi anume cauza Rebait şi alţii contra Franţei, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995, unde Comisia a menţionat că „... art. 6 § 1 al Convenţiei, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanţă de recurs, întemeindu-se pe dispoziţii legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinţei pronunţate de o instanţă inferioară, ca fiind lipsit de şanse de succes", consideră necesar de a respinge şi alte argumente invocate în apel, mai mult că acestea nu denotă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată la caz a normelor de drept material sau procedural de către instanțe.

Referitor la cheltuielile de judecată, Colegiul civil va reține prevederile art.82 Cod de procedură civilă, care stipulează că, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei.

Potrivit art.94 alin. (1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Conform art. 96 alin.(1) CPC, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. (1^{1}) Cheltuielile menţionate la alin.(1) se compensează părţii care a avut câştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Colegiul civil consideră că, în condițiile în care instanța de fond a admis acțiunea, just au fost încasate în mod solidar din contul SRL „Euroalun" și Perjan Alexandr în beneficiul SRL „Aflogen" cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat achitată la depunerea cererii de chemare în judecată în sumă de 3393,62 lei și cheltuiele pentru asistența juridică în sumă de 3500 lei, ca fiind reale, necesare și rezonabile.

În asemenea împrejurări, Colegiul reiterează că, concluziile primei instanțe sunt întemeiate și legale, în concordanță cu prevederile art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea urmează a fi menținută cu respingerea cererii de apel, ca fiind neîntemeiată.

Luând în considerație cele expuse, Colegiul civil consideră necesar de a respinge cererea de apel depusă de SRL „Euroalun” și Perjan Alexandr și a menține hotărârea Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni din 09 martie 2023, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Aflogen” împotriva SRL „Euroalun”, Perjan Alexandr cu privire la încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu prevederile art.385 lit. a), art.390 CPC, Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ, -

d e c i d e :

Se respinge cererea de apel declarată de SRL „Euroalun”, Perjan Alexandr.

Se menține hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni din 09 martie 2023, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Aflogen” împotriva SRL „Euroalun”, Perjan Alexandr cu privire la încasarea sumei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este definitivă, dar cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiţie în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei motivate.

Președintele ședinței,
Judecătorul Ana Panov

Judecătorii Angela Braga

Viorica Mihaila